

שלום הרב, זה אביתר. אני בהלם! לא מאמין שזה קורה לי. לפני חמש דקות הודיעו לי שאני מפוטר מהעבודה...

אוי, אני ממש מצטער לשמוע. זה בא פתאום בהפתעה?!

היו קצת סימנים ואמרו לי שהבוס רוצה לדבר איתי. אבל לא העליתי בדעתי שזה מה שיש לו לומר 😞. תבין אני כבר חמש שנים בעבודה הזו וממש השתדלתי. נתתי את הנשמה, השקעתי, נשארתי שעות נוספות. פה ושם אפילו קיבלתי פידבק חיובי שמעריכים את מה שאני עושה. ופתאום בום כזה. אני מרגיש כאילו הורידו לי נבוט על הראש.

תראה, לא תמיד כשמפטרים אדם זה באשמתו. יכול להיות שהיית מעולה והיו מרוצים ממך, אבל לפעמים בגלל קיצוצים או ארגון מחדש של המערכת קורים גם דברים לא נעימים כאלו.

אבל למה דווקא אני?! ממש אהבתי את המקום הזה והתחברתי לאנשים. היה לי כיף לבוא לעבודה והרגשתי סיפוק, ופתאום ככה זורקים תלבנאדם?! 😞 כשהבוס הנחית עליי את הבשורה היה נדמה לי שהכול מתחיל להסתובב סביבי ונהייתי לבן עד שהוא בעצמו מזג לי מים ואמר שאני חייב להירגע.

סיפרת כבר לאשתך?

לא, ואני לא יודע איך לעשות את זה. אני מפחד שהיא תתחיל לבכות 😞 ותתפרק לגמרי. רק לפני חודשיים נולדה לנו בת ראשונה ואנחנו תלויים לגמרי במשכורת שלי. נצטרך לרדת ברמת החיים ואולי אפילו לעבור דירה בגלל זה. אין לי מושג איך אני יכול להפיל על אשתי מכה כזאת...

יש לכם אפשרות לעזרה כלכלית מההורים? חסכונות?

כן, ההורים מאוד עוזרים ויש לנו גם חסכונות יפים. בזמן האחרון התחלנו אפילו לחשוב על קניית דירה.

אשריכם! לא כולם זוכים לתמיכה כזו, ויש זוגות רבים שעבורם קניית דירה היא בגדר חלום דמיוני.

תראה, פיטורין מעבודה הם אירוע מטלטל וצריך קצת זמן כדי לעכל בשורה שכזו. עם זאת, כדאי לראות את התמונה השלמה. אתה ואשתך צעירים, בריאים ואוהבים זה את זה, ב"ה. שניכם סיימתם לימודים ויש לכם מקצוע ביד. התברכתם לאחרונה במתנה משמיים כשבורא עולם הפקיד בידים נשמה לגדל ולחנך. יש לכם תמיכה מההורים וגב כלכלי מכובד.

אלא מה, אחרי כל זה התברר שתצטרך לעבור מעבודה אחת לעבודה אחרת. האם זה מבטל את כל הטוב ומעלים את הברכה שממלאים את החיים שלכם? האם אתה מסוגל, אביתר, להרחיב את הפוקוס מעבר לקושי הנוכחי ולראות את המכלול?

אתה צודק, הרב, באמת אנחנו ברי מזל. ובכל זאת, ככה הראש עובד: כשקורה לך משהו רע אתה מתמקד בו כאילו אין כלום חוץ ממנו. ברור שהתמונה השלמה מכילה הרבה יותר.

יש עוד נקודה, אביתר, והיא חשובה ביותר. האמונה. בערב ראש השנה האחרון הייתה לי שיחה יוצאת דופן. סיימתי את יום העבודה במוסד מסוים והתארגנתי לצאת הביתה. פתאום שמעתי מוזיקה מהמסדרון. הלכתי בעקבות הקול עד לחדר שבסוף המסדרון, שם עמדה אחת העובדות הוותיקות וסידרה מסמכים. בירכתי אותה לשנה טובה ואיחלתי "שנתראה פה בעז"ה בשנה הבאה". התשובה שלה הפתיעה אותי לגמרי: "לא, אנחנו לא ניפגש פה בשנה הבאה". "למה את אומרת דבר כזה?!" התפלאתי. "פיטרו אותי", השיבה בפשטות, "זה היום האחרון שלי כאן". "אותך?! למה?!" הייתי בהלם.

תבין, האישה הזו עובדת שם כבר תשע עשרה שנה ונחשבת לאחת מהעובדים המנוסים והמוערכים ביותר. "עשו קיצוצים וארגון מחדש של המערכת", הסבירה בפשטות, "והחליטו שאפשר להסתדר בלעדיי".

וואו, זה באמת נורא. איזו מסכנה. היא בטח הרגישה שחרב עליה עולמה. הרב, מה בכלל אפשר לומר לאדם במצב כזה?! 😞

התלבטתי מאוד ולכן גיששתי בעדינות "איך את מרגישה עם זה?!" והתשובה שלה הממה אותי. היא הייתה רגועה ושלווה ובקול הכי שארתי בעולם השיבה "תראה, כנראה הקב"ה החליט שיש מקום יותר מוצלח שאני צריכה לעבוד בו".

כעבור 3 שעות:

הרב, איזו אישה מדהימה ה' נתן לי! היא קיבלה את זה אפילו יותר טוב ממני וחזקה אותי. היא גילתה שמעולם לא אהבה שאני בעבודה הזו, ושמחה שעכשיו לא תהיה לי ברירה אלא למצוא משהו יותר מוצלח.

ג-ד-ו-ל! היא כנראה אדם מאוד מיוחד אם גם ברגע כזה היא מצליחה להתחזק באמונה.

אני מכיר אותה שנים ויודע שהתמודדה עם דברים לא פשוטים, בן שנהרג בתאונת דרכים, מחלה ממארת וקשיים כלכליים. ובכל זאת, תמיד ראו איך האמונה נוסכת בה כוח, משענת ותקווה. השיחה איתה בערב ראש השנה הייתה עבורי תזכורת חשובה למה שאנחנו נוטים לשכוח.

אז אתה אומר בעצם שגם אני צריך להתחזק באמונה?

תראה, חז"ל לימדו אותנו שהפרנסה משמיים ומזונותיו של אדם קצובים לו מלמעלה. ריבונו של עולם אינו מוגבל באפשרויות ובכלים שלו. הוא יכול לדאוג לאדם בכל מיני דרכים ולהזרים את השפע דרך אין-ספור צינורות. ולכן אביתר, גם אם התקופה הקרובה תהיה קצת פחות נעימה עבורכם, אני מאמין שבסופו של דבר תמצא עבודה אחרת, אולי אפילו טובה יותר.

אתה מוכשר וחרוץ, ואין לי ספק שהרבה מקומות ישמחו להתברך באחד כמוך. בינתיים, אתם לא במצב של רעב או שאין לכם איפה לגור, ברור השם. אני צודק?

בהחלט, הרב. אולי אני צריך להירגע ולקחת דברים יותר בפרופורציות. רק דבר אחד עדיין מטריד אותי, אשתי. איך אני מפיל עליה את הבשורה הזו?

מאוד תלוי מה אתה תשדר לה. בשורה כזו אכן מטלטלת, וזה בסדר גמור אם היא תיקח את זה קשה ותבכה. אם אתה תשדר לה חוסן ואמונה, תדבר על המבט הכללי ועל הביטחון שתסתדרו, אני מאמין שזה יקרין גם עליה. בסופו של דבר שניכם עוד תצאו מהעניין מחוזקים ואפילו הזוגיות שלכם תתעצם כשתצלחו עוד משוכה ביחד.

טוב, הרב, אני מקווה שאתה צודק. אני הולך עכשיו הביתה ונקווה שיהיה בסדר... 🙏

בעזרת ה'. מוזמן לדבר איתי שוב בערב ולעדכן איך היה. בהצלחה!

היי הרב, קוראים לי עינת, אני בת 25 וסטודנטית לפסיכולוגיה. אגש ישר לעניין – אני דתית ויש לי חבר חילוני.

כמה זמן אתם יחד? איך הקשר שלכם?

הקשר די טרי, חודש בסך הכול 😊 קוראים לו אורי והכרנו בקורס באוניברסיטה. סמסטר שלם לא דיברנו כמעט אבל כל הזמן הייתי מסתכלת עליו מן הצד ומתרשמת מהשפה, מהרמה ומסגנון הדיבור. בשלב מסוים כשראיתי שחוץ מ"בוקר טוב" ו"שלום" לא קורה בינינו כלום, הבנתי שבגלל שאני דוסית הוא לא רואה אותי בכלל בתור אופציה. לא הייתה לי ברירה אלא להתחיל איתו בעצמי...

למרות שידעת שהוא חילוני?

תבין הרב, אני כבר ארבע שנים בדייטים. אני בחורה יפה ומאוד מבוקשת 😊 ותמיד הייתי מוקפת במחזרים. הספקתי לצאת עם המון בחורים דתיים, אבל עם אף אחד זה לא היה כמו עם אורי. יש בו משהו שונה מכל מה שהכרתי, ולמרות הזמן הקצר שאנחנו יחד אני מרגישה שהקשר מתפתח מהר, וזה גם מה שמפחיד אותי... 😬

איך הוא מקבל את השוני ביניכם?

אין לו שום דבר נגד הדת. מצד שני, אין לו גם שום דבר בעד... הוא גדל במשפחה חילונית לגמרי ואף פעם לא הייתה לו הזדמנות להכיר באמת את היהדות מעבר למה ששומעים בתקשורת. זהו כפי שאתה יודע, לא משהו...

כשהוא פוגש את העולם הרוחני שלך ואת מה שאת מאמינה בו, איך הוא מקבל את זה?

האמת, קיוויתי ליותר. אולי אפילו הייתה לי בלב תקווה שזה ידליק אותו והוא ירצה ללכת על זה ברצינות. כרגע הוא מאוד מכבד ומתחשב, אבל אומר שזה לא מדבר אליו ולא מתאים לו. עם זאת הוא בחור מאוד ערכי – היה קצין בצבא, מתנדב. יש בו רגישות והקשבה שלא מצאתי אצל הרבה דוסים.

איך הוא מסתדר עם הגבולות שלך, למשל בקטע של צניעות ונגיעה?

אני יודעת שאצל חילונים קשר זוגי נראה אחרת ומהר מאוד מגיעים לקטע הפיזי. לכן הבהרתי לאורי כבר בהתחלה שאני שומרת נגיעה. היה לו קצת קשה לקבל את זה ודיברנו על כך לא מעט. בינתיים הוא מכבד את הרצון שלי למרות שהוא אומר שזה מאוד קשה לו (והאמת, גם לי...). מה יהיה עוד חודש? קשה לי להגיד...

כשאת חושבת על העתיד של הקשר מה את רואה?

פה הפחד הגדול שלי. עכשיו סבבה לנו יחד. אנחנו נהנים לבלות, ללמוד יחד למבחנים, לדבר, לטייל. אבל כשאני חושבת לטווח הרחוק, אני לא יודעת מה לומר... אני אוהבת ומעריכה אותו, אני חושבת שהוא בן אדם מדהים. אבל האם זה הבחור שתמיד חלמתי שיהיה בן הזוג שלי לחיים? האבא של הילדים שלי? ממש לא. בתחומים מסוימים יש בינינו חיבור מקסים, ובתחומים אחרים, בעיקר בקטע הדתי והרוחני – אנחנו שייכים לעולמות שונים לגמרי... 😞

נגעת בנקודה, עינת. אהבה בין גבר לאישה היא דבר נפלא ואחת המתנות הגדולות שאלוקים העניק לנו. עם זאת, קשר זוגי לא בנוי רק על אהבה, גדולה ככל שתהיה, אלא גם על התאמה. וכאן עשוי להיות פער משמעותי בין תקופת הדייטים לבין החיים האמיתיים. כרגע בהחלט יכול להיות שכיף לכם יחד. אתם מוצאים תחומי עניין משותפים, מבלי, מטיילים, משחנ"שים. אבל ביום שבו תרצו להקים בית ולגדל ילדים, הפערים הגדולים עלולים להיות לרועץ.

אתה טוען שקשר בין דתייה לחילוני לא אפשרי?! 😊 אני מכירה כמה זוגות כאלו שחיים יחד ונראים מאושרים...

זה לא בלתי אפשרי אך יש לכך מחירים גדולים והשלכות משמעותיות וצריך להיות מודעים להם ולהחליט האם אנו מוכנים לשלם אותם. כשאת מחפשת בן זוג, את רוצה מישהו שיהיה שותף איתך ויוכל להתחבר אל העולם שלך בכמה שיותר תחומים. אם את בחורה דוסית והוא מאוד חילוני, והוא לא מגלה עניין בעולם הרוחני שלך למרות שהוא מכבד אותך, יוצא שבחלק חשוב מחייך – הקשר עם

היה לי נעים יותר להגיד לך שהאהבה היא מעל הכול ושתצלוחו להתגבר יחד על כל המכשולים. אני מעדיף להיות כן איתך ולשים את הדברים על השולחן כדי שתוכלו לחשוב עליהם ביחד ולחוד, ולהרחיב את המבט מהקשר החברי הנחמד כראע אל העתיד הזוגי הצפוי לכם.

השוני ביניכם עשוי להיות מסקרן ומושך עכשיו, אבל בחיים הזוגיים הוא עלול להיות מפריד ומקשה. דווקא עכשיו כשהקשר עוד בהתחלה זה זמן נכון לעצור ולעשות חושבים האם זה הדבר הנכון לכם וכיצד כדאי להתקדם.

ריבונו של עולם, האמונה שלך והמצוות שאת מקיימת – האדם הכי חשוב לך בחיים, בעלך, יהיה מנותק לגמרי...

הפער הזה, עינת, לא יישאר ברמה התיאורטית של דיונים אינטלקטואליים, אלא יתבטא בהכרח בחיים השוטפים. איך ייראה שולחן השבת שלכם (סליחה על הקלישאה) אם אחרי הקידוש אורי ירצה לצפות בטלוויזיה בכדורגל או בחדשות ואת תישארי לשיר זמירות שבת ולומר דבר תורה לעצמך? הרי לא תרצי לחסום אותו ולמנוע ממנו את מה שהוא אוהב. מצד שני, לא יהיה לך שותף בקטע הזה.

נראה לי שעם עצמי עוד אסתדר. קשה לי בעיקר המחשבה על הילדים... 😞

את צודקת. איך אפשר לגדל ילדים בדרך שאת מאמינה בה ולחנך אותם לאמונה ולשמירת מצוות, כשהם רואים מול העיניים דוגמה חיה יומיומית להתעלמות ולניתוק מכל אלו, מאבא שלהם? גם אם תסכימו ביניכם לרשום את הילדים לבית ספר דתי, הם יגדלו כל הזמן על מסרים סותרים ומבלבלים בגלל מה שיראו בבית.

דבר נוסף, עינת, סיפרת על הקושי בשמירת נגיעה ועל כך שבינתיים הוא מכבד את הדרך שלך. השאלה מה יקרה בחיים האמיתיים? האם הוא יסכים שאשתו תלך עם כיסוי ראש? האם הוא יסכים לשמירה על טהרת המשפחה שתדרוש ממנו שמירת נגיעה באופן קבוע מדי חודש? אם לאנשים דתיים זהו אתגר לא קל, לבחור חילוני שלא מאמין בכלל בקדושה ובחשיבות של העניין, דבר כזה עלול להיות סיוט מעיק ומיותר. גם אם כראע הוא יצהיר ויישבע שלמענך הוא מוכן להסכים לזה – האם יש לו באמת מושג במה מדובר ומה זה ידרוש ממנו בעתיד?

ונקודה אחרונה. את הרי לא רוצה לחיות לצד מישהו שכל הזמן מקריב ומוותר, וצריך למעוך את עצמו למען בת זוגו. אז ייתכן שיש דברים שבהם את תוותר למענו ותתפשרי, אבל יהיו גם עקרונות שעליהם לא תוכלי ולא תרצי לוותר – ומה יקרה ביניכם אז?

אני צריכה לחשוב על זה, הרב. יש כאן דברים לא פשוטים שאני צריכה לקחת בחשבון... 😞

לסרט "תרי עברי דנהרא" על זוגיות בין דתית לחילוני סרקו את הברקוד

